

Snad fenomén zveřejňování a kupování jednotlivých písní na internetu vede k tomu, že se začalo objevovat stále více tzv. "maxisinglů", tedy CD s třemi až pěti písněmi. Vždycky jsem říkal, že by interpret měl využít plochu CD, aby (za ty prachy) posluchač dostal příslušnou hodnotu, a ne obligátních elpíčkových slabých 40 minut, tedy 12 písní, a že když na 70 minut nemá, tak ať raději nic nevydává. Toto je ale opačný pól - interpret je soudný a ví, že i na těch 12 slušných písní by čekal tak dlouho, že by za svou kariéru nemusel vydat nic, a tak nabídne to nejlepší ze své tvorby (věřím, že ne to jediné). A tak mám na stole pár takových CD. **Roma**

na Sulčíková

ujišťuje, že CD

Srdce pro Mamuta

věnovala největší možnou péči jak ona, tak všichni kolem. Je to znát - písničky zní z CD dobře po zvukové i technické stránce. On to zase takový problém nebyl - hlavní slovo má akordeon a zpěvačka. Zpěvačka je současně i autorkou, a ani tady nelze shledat nepoměr kladů a záporů. V písni

Pro mamuta

jsou očekávatelné rýmy, naopak

Houska

je originálním pohledem do - nebo spíše ze světa pečiva. Hlavní problém je ale v tom, že nejen instrumentací, ale i barvou a posazením hlasu zpěvačka zní jako druhá Radůza. A tady se nabízí otázka „Proč?“ Výraz a okruhy témat Radůza vyčerpala dostatečně tak, že vyčerpala i sebe sama a musela se uchýlovat k různým pseudopohádkám, aby nezmizela úplně. Její následovnice mají sice na co navazovat, ale ne už moc co rozvíjet. Jen kopírovat. Na co je nám a folku druhá Radůza? Co se zkusit posunout víc k šansonu?

{desky 1279}

Lukáš Vořech Pokorný byl poradcem výše uvedené písničkářky a je také vůdčím duchem skupiny

Druga

. I ta vydala

Tři písně

(a tak to album i pojmenovala). Hitem má být

Ovčák a panenka

(k tomu je i videoklip!), nejsilnější (nejupřímnější) je ale z desky

Dobrý duch koňských hřív

. I když výzva v textu: "

Prosím vás, mějte rádi koně, jsou nádherní...

" mě láká k návštěvě uzenářství. Ale zase se v písni pěkně prolínají hlasy takřka všech členů Drugy. Druga se inspiruje zvláštní morbidní částí spíše balkánského folklóru, a tak aspoň zeměpisně nekonkuruje Asonanci. Vořech je multižánrový inspirační duch, pěvecky je však víceméně jen průměrný, nebo spíše civilní, což ostře kontrastuje s instrumentací, melodikou i texty písní. Nejstrašlivější je to v písni

O věrné lásce

. Verš "

bláznivá umírá opřená o podstavec zkamenělé lásky

" zní jako z amatérsky točeného hororu někde na YouTube. Kdyby měla Druga jako sólistku

Maxisingly

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 19 Leden 2014 11:59

Romanu Sulčíkovou, a ta neměla čas na radůzení, mohlo by být celkově lépe. A taky by stálo za to ubrat na stopáži.

{desky 1274}

Šantré

vydali na eponymním CD pět písní. Na této relativně malé ploše ale stihli představit hned několik svých tváří. Optimisticky zpěvnou v písních

Klíč

a

Měsíc

(Měsíc navíc s textem dokonale charakterizujícím atmosféru, o které se zpívá), bezradně neusazenou v písni

Ta chvíle

a strojeně drzou v písni

Až na ty kecy

- zpěvačka Tereza Bárová v jednotlivých písních moc nemění projev, přirozeně jí sednou věci typu Měsíc, a tak v této písni jí to prostě nevěřím. Posledním zlatem je poslední nejen, co se týče pořadí, předvede se tam pěvecky i Dušan Vainer a je to taková píseň před přestávkou, posluchač už ví, že půjde na pivo a tak to ze slušnosti doposlouchá. Celkově CD působí sice po technické a muzikantské stránce bez chyb, ale úplně nejsilnější dojem nezanechá. Prostě taková připomínka, že skupina je, tvoří a hraje. Hit se mi vybíral ale snadno, a nakonec jsem vybral hned dvě písně z těch pěti:

Klíč

a

Měsíc

. Takže je to vlastně nadprůměrné CD.

{desky 1220}

|

My3.avi

vydali pětipísňové CD

Lex Barker 23

. Už názvy prozrazují jednotliví téma lidských příběhů:

Malíř pokojů

,

Jiří

,

Jan

,

Karel

,

František

. Nejsilnější je hned ta první, co se po nikom nejmenuje, a to z hlediska melodie i textu. Nápad " a on je malířem pokojů, a teď se na nás z výšky dívá

" a replika po pádu ze štaflí: "

vysoké vinohradské stropy, kde je tak snadné sklouznout z kraje(...)stalo se co muselo se stát a on se na nás z výšky dívá...

" je prostě originální, byť krutý, nehledě na celkovou sílu příběhu, včetně doprovodného motivu o ženách kolem malíře. Ostatní písně pak už tak trochu zůstávají ve stínu Malíře, zejména Jiří a František, ale možná je to tak dobře, umožňuje to přemýšlet o různé síle lidských příběhů a pestrosti osudů, textově jsou totiž méně popisné, méně alegorické, i když více abstraktní.

Písnička Honza o osudech zpěváka zaujme alespoň oživením v melodii a sbory, téma ale nic nového nenese. Karel je tématem naopak naprostá pohodovka bukolického typu "spím v obilí" až do příchodu šokujícího závěru zkratového jednání. Už samotný dramaturgický záměr CD zanechá v posluchači dojem a provedení to jen umocní - sólový zpěvák je k dané tematice svou barvou hlasu prostě bezkonkurenční. Takže se dá říci - to nejlepší na konec.

{desky 1256}